

Gange har lagt for Dagen. Dermed hænger det jo saaledes sammen, hvad jeg slet ikke vil benægte, at den højtærede Finansminister har omvendt sig flere Gange; det indrømmer jeg, men jeg ved ikke, om det gør Sagen væsentlig bedre. Det er rigtigt, at han i sin Tid har bekendt sig som Tilhænger af den indirekte Beskatning, men paa de Tider, da han har været Finansminister, har han ikke villet høre Tale derom, og vi kender jo alle sammen, hvorledes det er gaaet under Forhandlingerne om Skattelovene i Krigsperioden: at selv de mest udprægede Luksusskatter har Finansministeren hidtil ganske afvist. Der har altsaa fundet en Omvendelse Sted fra hans tidligere Periode til Krigsperioden. Nu finder der en ny Omvendelse Sted, og det er derfor, jeg har mindet om, at de nyomvendtes Iver maaske somme Tider kan føre dem lovlighedsvidt.

Jeg skal saa vende mig til de enkelte Realitetsbemærkninger, den højtærede Minister gjorde. Han henviser til, at den meget haarde Behandling af Mellemindtægterne, som Ministeren er kommet ind paa ved sit Forslag om Tillægsskatten, og jeg tør ogsaa sige meget haarde Behandling af Melleinformuerne, skulde være begrundet i, at nu var det et Hovedforslag, der var Tale om, medens det tidligere drejede sig om et Appendiks, et mindre betydende Appendiks, til Merindkomstskatten; her skulde det være et Hovedforslag og Merindkomstskatten det mindre betydende Appendiks. Jeg har ogsaa haft Forstaaelsen af, at naar Finansministeren sætter Selskabsskatten saa betydeligt op, er det af det Hensyn. Det, jeg har anket over, er ikke, at Finansministeren vil have mere ud af Tillægsskatten paa Formue og Indtægt, for det tror jeg ogsaa selv bliver nødvendigt, idet den kommende Merindtægtsskat, som jeg altsaa nu hører, det er Finansministerens Hensigt at forelægge, vistnok ikke vil indbringe nær saa meget som Merindtægtsskatten for indeværende Aar, selv om den vil indbringe ikke saa ganske lidt; derfor kan det være rigtigt, at man belaver sig paa at skulle have større Beløb ud af den almindelige ekstraordinære Indkomstskat. Det vil jeg ogsaa være med til, ikke alene for Selskabsskattens Vedkommende, men ogsaa for den personlige Indtægts- og Formueskats Vedkommende, men jeg fastholder min Beklagelse af, at Finansministeren har fordelt Byrderne saaledes, som han har gjort; det har altid været en Forudsætning ved de Tillægsskatte love for

Indtægt og Formue, som vi har vedtaget under Krigsperioden, at de skulde indeholde en betydelig stærkere Progression, end vi er vante til i vor ordinære Indtægts- og Formueskat, og det ligger ganske klart og tydeligt i Forholdenes Natur, saaledes som Danmarks økonomiske Forhold har udviklet sig under Krigen, at dette kun er ret og billigt. Naar Forholdet er dette, at de, der har lidet, er kommet til at lide ganske uforholdsmæssigt under Krigen, medens de, der sidder i de gunstigere Stillinger, har haft en ofte uforholdsmæssig høj Fortjeneste, er det fuldkommen rigtigt, at man ved de ekstraordinære Skatter, man paalægger særlig med Krigssituationen for Øje, indfører en betydelig stærkere Progression end den, man kan have ved den ordinære Formue- og Indkomstskat. Det er kun det, jeg har forlangt, og jeg vil forsøge at gøre mit til, at vi vender tilbage til den Opfattelse under Udvalgets Behandling af Sagen. Men der er ikke det mindste i Vejen for, at vi ved en anden Fordeling, der er væsentlig lempeligere overfor Mellemindtægterne og strengere overfor de store og største Indtægter, kan naa til det samme finansielle Resultat.

Hvad de udenlandske Selskaber angaar, har Finansministeren Ret i, at finansielt set er Spørgsmaalet om deres Beskatning ikke betydende, men min Indvending var heller ikke af finansiell Art. Naar jeg mente, at de udenlandske Selskaber skulde beskattes højere, end Finansministeren har foreslaaet, var det ikke just for at indvinde saa mange flere Penge derved, men det var, fordi jeg ansaa det for betænkeligt, at man ved en Beskatning, navnlig naar man kommer op til saa høje Procenter, som der er her om Tale om for danske Selskabers Vedkommende, stiller de danske Selskaber saa meget ugunstigere end de udenlandske. Denne Betragtning fastholder jeg, og det glæder mig, at Finansministeren erklærer sig villig til at forhandle om dette Spørgsmaal.

Hvad Vinen angaar, er Hovedpunktet i den Kritik, jeg gjorde gældende, det, at der er unddraget Statskassen meget betydelige Midler ved, at man saa sent er kommet ind paa Luksusbeskatningen baade her og paa andre Omraader, Tobak og forskellige andre Luksusartikler, som med stor Fordel havde kunnet beskattes paa et tidligere Tidspunkt, medens Fordelen nu bliver meget mindre. Jeg kan godt forstaa, at Finansministeren henholder sig til, at der for Spiritusbeskatning